

Diari de Girona

Local Més Notícies Esports Economia Opinió Cultura Oci Vi

Catalunya Espanya/Internacional Fets i Gent Educació Dominical **L'Última del dia** Estiu

diaridegirona.cat » Última del dia

1

RAFEL NADAL · Escriptor i periodista

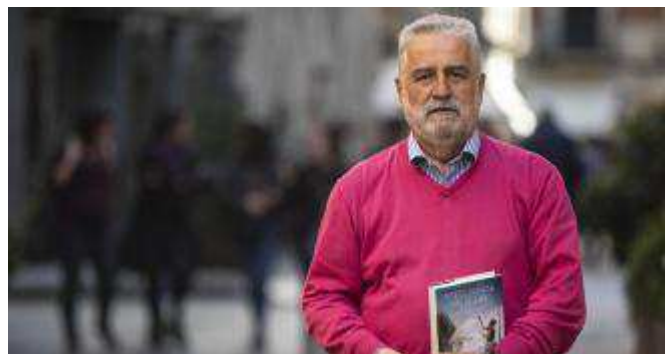
«Les causes legítimes no legitimen a tots els que són a la causa»

Rafel Nadal va guanyar el premi Ramon Llull amb «El fill de l'italià», una novel·la que recorda l'estada d'un miler de soldats italians, refugiats, a Caldes de Malavella durant la II Guerra Mundial, i la història d'amor d'un d'ells, amb fill il·legítim inclòs

Albert Soler | Girona | 13.03.2019 | 00:56

No sé si estan aquests temps puritans per fer un elogi de l'adulteri...

No és ben bé un elogi, és l'acceptació d'una realitat de l'època. Eren mals temps, jo no crec que qualsevol temps passat va ser millor. La postguerra era pitjor del que s'ha dit. Sobretot per a la dona.

«Les causes legítimes no legitimen a tots els que són a la causa»

David Aparicio

Però fins i tot en la guerra i la postguerra neixen coses meravelloses?

Una de les coses més dramàtiques d'aquesta postguerra mal explicada és que el sol sortia cada dia i el mar era blau com avui. Els perdedors sabien que pencant traurien un fruit de la terra, donarien un futur als fills. És molt pitjor veure que podries tenir la possibilitat i que algú te la nega. La bellesa de la postguerra -que hi era- encara fa més dura la seva misèria.

I la gent s'enamorava.

I cantava, i ballava... intentava fugir a través del poc que tenia, perquè la vida era molt dura, materialment i moralment, perquè hi havia la incertesa del demà. Investigant he sabut que a Caldes, per exemple, on van anar a parar refugiats de totes les ideologies, uns 50 ferits i una infermera van morir en el bombardeig de l'hospital i no tenen ni una simple placa.

El protagonista busca la seva pròpia identitat. Algú la coneix realment?

La identitat s'acaba coneixent amb el pas dels anys, quan mires enrere i veus què has fet a la vida. Perquè la identitat la donen els actes, no l'adscripció. A en Mateu no li importa que el seu pare sigui italià o rus, vol saber qui era i com era.

A Caldes es va reunir gent de totes les ideologies, devia semblar Casablanca.

Estats Units va demanar a Franco l'extradició de 100 capitostos nazis que vivien a Espanya, per jutjar-los. D'aquests, 19 tenien l'adreça a Caldes. Això no surt al llibre, és posterior. Però sí, hi havia feixistes, antifeixistes, nazis, jueus, republicans...

Al poble hi deu haver descendents de mig Europa...

Molt probablement. Al llibre parlo de tres matrimonis de noies del poble amb italians, i quan ja l'havia escrit en vaig descobrir un quart. I la rumorologia diu que a banda del meu protagonista, hi ha uns quants fills il·legítims més.

Se li va fer difícil escriure sobre pares i fills mentre acabava de perdre el pare?

En tinc facilitat des de molt petit, per l'internat. A nou anys vaig aprendre que hi ha més d'una família. Tenia família nombrosa i benestant, i l'enyorava molt, però de seguida a l'internat em vaig fer una família alternativa amb alumnes, fins al punt que no pensava que la vida fos possible sense aquella gent. Però tant punt marxava de l'internat, els substituïa.

Com se li acut preferir la novel·la al periodisme, ara que no falten temes?

Necessito temps i espai, no sabria tornar al periodisme. Als diaris sempre hem parlat del destí, els bàndols, la llibertat individual... En aquest temps convuls m'agrada fer-ho amb espai i temps.

Què traslladaria del llibre a l'avui?

El que tracto a diferents llibres: on acaba la llibertat individual i on comença la responsabilitat. M'agradaria que els joves entenguin que han de defensar les conviccions amb fermesa, però no han de creure que qui tenen al cantó és bo perquè està al seu cantó. Ni el que està al davant és dolent per estar al davant.

No es pensa gaire així, actualment.

S'ha de jutjar pels actes. Per exemple, la legitimitat de la República, no legitima tot el que van fer els republicans.

Em recorda la situació actual.

No només la situació actual, és així en tota la història. Les causes legítimes no legitimen a tots els que són a la causa.

[Compartir a Facebook](#)

[Compartir a Twitter](#)

Més informació

La premsa: diaris i revistes.

«Els deutes d'Hisenda són com una sogra desagradable».

Rafel Nadal: «L'època més convulsa del s. XX va desfilar per Caldes de Malavella».

Temes relacionats:

[Entrevistes](#)

[Llibres](#)

[Rafel Nadal](#)

Rep les nostres newsletters al teu email

APUNTA-T'HI

1 comentari

Per comentar has d'[iniciar sessió](#) o [registrar-se](#).

Els comentaris estan subjectes a moderació prèvia i han de complir les [Normes de Participació](#)